

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

צורך לחכות איזה זמן. הדודה מתארת את תכניותיה היא שואפת
ללמוד משפטים אך נראה כי קיימת אפשרות שתחתום קבע לכמה
שנים כמה שיהיה צורך כדי לבסס את עצמה. מספרת כי יש לה חבר
מזה 6 שנים בן 23, עובד כיום כמאבטח טיולים, כיום גר בתל אביב.
החבר היה אתה בכל הסיטואציות הקשורות בקטין ומבין את העניין.
לגבי נושא האימוץ "הוא איתי בעניין הזה". בתכניות שלה להקים
בית משלה ואם אכן תחתום קבע זה יהיה יותר אפשרי.

[...]

אני בודק עם הדודה את עמדתה ביחס לטיפול והדרכה שעלה כדי
לאפשר לה לקחת אחריות על הקטין. הדודה מודעת לכך שצריכה
הדרכה "בגלל שהמצב מסובך... בעיקר מול אחיה והאם ואיך לשלב
את כל הדברים יחד כולל הטיפול באמא... כולם יצטרכו הדרכה".
אני שואל אותה מתי היא סבורה שתוכל לקבל אחריות בלעדית על
הקטין. הייתי רוצה כבר עכשיו ואני בטוחה שהיינו מסתדרים אבל
המצב של אמא קשה ודורש הרבה מכולם. מודעת לכך שצריכה
להתארגן על עצה" במובן של לסדר את חייה. אין לדודה הערכת זמן
אך רוצה שלא לחכות עם זה יותר מידי. תשתף פעולה במה
שיחליטו. (ההדגשות שלי).

168. הפסיכולוגית ד"ר ליוטרוביץ' אשר בחנה את האינטראקציה בין הדודה לבין הקטין סיכמה
את התרשמותה מהמפגש ביניהם כך:

"התרשמות וסיכום

ניכר כי המפגש עם הקטין משמעותי עבור הדודה. היא הגיעה
למפגש במצוידת במתנות, לאורך המפגש, הייתה קשובה לקטין,
נהגה כלפיו באורח קשוב וסבלני, הציעה לו גרייה מותאמת לגילו. עם
זאת, במפתיע, דווקא במצב בו נדרשה לפעולת טיפול מעשית בקטין
(החלפת הטיטול), היא מתעלמת וזקוקה להכוונה, אם כי אז
מתגייסת ופועלת בצורה מותאמת. לאורך מרבית המפגש, הקטין
היה רגוע, התעניין בגרייה שהוצעה לו ולא "הקשה" על הדודה, אם

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

1 כי גם לא הרבה ליזום מחוות ביחס אליה. קשה היה עם זאת
 2 להתרשם עד כמה מהווה עבורו דמות מוכרת או שמא רק מגיב ליחס
 3 המטיב שלה. לסיכום, הדודה הצליחה לקיים אינטראקציה תקינה
 4 ונינוחה במפגש מובנה ומוגבל בזמן אך לא ניתן להסיק מכך מסקנות
 5 משמעותיות ביחס ליכולתה לשאת עליו באחריות הורית."
 6

7 ראו: חוות הדעת מיום 22.2.15, עמ' 35 פסקה שניה.
 8

9 169. הדודה נשאלה על ידי המומחה בשיחה שערך עמה, כחלק מהריאיון הנוסף שערך עמה, על
 10 האינטראקציה בינה לבין הקטין, על פי ראיות עיניה, הן בעבר והן כיום. יש לציין כי הדודה
 11 ענתה בכנות, וזאת על אף ששאלות המומחה לא היו פשוטות והציבו אותה במצב 'לא
 12 אידיאלי' מבחינתה:

13 "אני שואל את הדודה מה קרה בבדיקת האינטראקציה כאשר היה
 14 צריך להחליף לקטין חיתול והיא בעצם חיכתה עד שהבודקת תאמר
 15 לה לעשות זאת, מדוע לא עשתה זאת מיוזמתה, זה מעלה שאלה כמה
 16 היא מוכנה לטפל בקטין. הדודה נבוכה מן השאלה ומשיבה כי
 17 הייתה סבורה כי המפגש עומד להיגמר וכי היה לה מוזר לעשות זאת
 18 כאשר צופים בה. עכשיו כשאני שואל אותה היא מבינה כי זה מעיד
 19 על חוסר ביטחון, היא מוסיפה, ואולי אני צריכה באמת לרכוש יותר
 20 ביטחון. בסך הכל, היא אומרת, אין לי כל בעיה בטיפול פיזי בקטין.
 21

22 אני שואל את הדודה האם רצונה לאמץ את הקטין מייצג בעצם את
 23 ציפיות המשפחה ממנה ואולי זה לא ממש רצון שלה. היא משיבה
 24 "אף אחד לא בא לי בציפייה... לא באמירות ולא בכלל... הרצון הוא
 25 רצון שלי". הדודה טוענת כי אף אחד לא מצפה ממנה שתקבל את
 26 התפקיד של אימה. כאשר מזכירה את האם היא בוכה "כולם
 27 מגויסים עכשיו לטיפול באמא" מודעת למקום שלה במשפחה "זה
 28 בא לי באופן טבעי לא בגלל ציפיות או משהו כזה... אני לא מנסה

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

להיות חזקה כל מה שאני עושה בא לי באופן טבעי". שוב מדגישה כי רצונה לאמץ את הקטין בא מתוך אהבה ודאגה לקטין.

[...]

אני שואל על הביקורים שלא התקיימו למשך תקופה אצל הקטין והדודה משיבה כי המצב של האם היה קשה, שהו המון בבית החולים, היו הרבה התלבטויות "כן ניתוח לא ניתוח" היא אומרת שמדעת לכך שלא היו צריכים לבטל ביקורים אך מקפידים עתה מזה זמן לקיים את כל המפגשים כסדרם. יודעת שזה חשוב מאוד לקטין וגם למשפחה." (ההדגשות שלי).

170. הדודה לא נשאלה בחקירתה הנגדית כל שאלה לגבי האינטראקציה בינה לבין הקטין. בנסיבות הללו, אני מקבלת הן את הדיווח של ד"ר לויטוביץ' והן את ההסברים של הדודה במענה לשאלותיו של ד"ר שרי. שילוב הדיווחים הללו מציג תמונה מורכבת שבה קשיים, אך אינו שוללת את מסוגלותה ההורית של הדודה באימוץ.

171. יש לציין, כי במסגרת חוות הדעת נערכו ראיונות גם עם הסבתא (טרם פטירתה אך במועד בו כבר הייתה חולה), עם בן זוגה/ הסבא וכן עם שלוש אחיותיה של הדודה (ראיון שנערך עוד בתקופת מחלתה של הסבתא/ אימן של האחיות). בחינת ראיונות אלה מעידה גם היא על יכולותיה של הדודה וכן על התמיכה המשפחתית וההתגייסות הכללית של כל המשפחה (אותה סולידריות משפחתית אליה כיוונה כבוד הנשיאה נאור בהלכת פלונית).

172. באבחונים שנערכו ובאינטראקציה שנערכה בין הסבתא והסב (טרם פטירת הסבתא אך כבר בתקופת מחלתה) צוין במפורש הקשר הקרוב שלהם עם הקטין וניכר מתיאור האינטראקציה כי מדובר ב'תמונה משפחתית' חמה, על אף הנסיבות הלא פשוטות:

"מבדיקת האינטראקציה בין הסבתא ובעלה ובין הקטין עולה כי -

--- ו----- מהווים דמויות מוכרות ומובחנות עבור הקטין, וניכר כי

הוא חש בנוח בנוכחותם ונהנה מהאינטראקציה עימם. הקטין נשאר

עימם ללא קושי בחדר הבדיקה, הועבר ברצון לידיה של ---- מיד

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

כשראה אותה, ונהנה להישאר בידיה גם בסיום הפגישה. במהלך
הפגישה הוא התנהל בחופשיות בחדר ונראה רגוע ונינוח מאוד. הוא
נהנה ממשחק ומאינטראקציה משותפת ולקח בה חלק פעיל. ---- ו-
---- מצידם היו מושקעים בקטין. הם הביעו אהבה רבה כלפיו, היו
סבלניים והשתדלו להיות קשובים לצרכיו. שניהם היו מלאי אנרגיה,
הרבו לצחוק וניכר כי נהנו מאוד מהמפגש עימו."

ראו: חוות הדעת מיום 22.2.15, עמ' 40 פסקה ראשונה.

173. בראיונות שנערכו עם אחיותיה של הדודה (הדודות הנוספות של הקטין) עלה הקשר
המשפחתי האיתן ומקומה החשוב והבוגר של הדודה במרקם המשפחתי. כמו כן, עלה נושא
התגייסות בני המשפחה לטובת הקטין:

"3 הבנות הן אחיותיו הצעירות של אביו של הקטין הנדון, דודותיו
למעשה. אחות נוספת הדודה, עברה אבחון בנפרד. ה 3 הגיעו למכון
שלם מלוות באביהן. 3 נערות גבוהות, תמירות ומטופחות. הקשר
ביניהן במסדרון נראה חברי וקרוב (ומאוחר יותר שלושתן מדווחות כי
האחיות הן המעגל הקרוב ביותר, החברות הכי טובות). שלושתן
מתארות את ביתן ואת שני הוריהם באופן חיובי גורף, בעיניים
מעריצות. אין להן מילת ביקורת לומר על ילדותן או על ההורות
שהייתה להן. דואגות מאוד לאם בשל מצבה הבריאותי עם כי
שלושתן לא מעורבות בטיפול בה.

הן לגבי האם והן לגבי הקטין, האחיות, אומרות בקול אחיד "זה
התפקיד של הדודה בבית" לא על מנת להסיר אחריות מעצמן אלא כי
הן הילדות והדודה היא המבוגרת האחראית, שוות ערך להורים
וכיום, בשל מצבה הבריאותי של האם, אולי אפילו יותר.

[...]

לסיכום

3 הנערות הרשימו באופן חיובי ואותנטי. תיארו את ביתם כמקום חם
ופתוח ואת הוריהם באופן חיובי גורף. משלושתן עולה הערכה ואך

בתי המשפט

אמ"צ 14-10-24637

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

הערצה לדודה ולתפקודה כאחות בכורה וכתחליף אם לעת הצורך.
נראה כי תפקידה בבית מרכזי ביותר. הן ממעטות להתייחס לאחיהן
הבכור ונראה כי הקשר עימו רופף וחלקי (---- אף שוכחת אותו
במניין בני המשפחה). שלושתן מביעות רצון ומוכנות כי אחינן יבוא
לחיות עימן, מוכנות לעזור ולתרום את חלקן אך רואות בדודה מי
שתוכל לקחת עליו אחריות ואת תפקידן כמשני. דרך עיניהן ניתן היה
להבין כי מצבה הבריאותי של האם בכי רע והן דואגות לה מאוד (---
- אך סיפרה כי הטיפול הכימוטרפויטי הופסק בשל חוסר יעילותו).

ראו: חוות הדעת מיום 22.2.15, עמ' 36 פסקה ראשונה; עמ' 37 פסקה אחרונה; עמ' 38.

174. בראשית ההליך, ביום 25.12.14, הוגש בתיק מכתב שנכתב על ידי הדודה בכתב ידה, הפורט
את נסיבות בקשת המשפחה המורחבת לגידול הקטין ובעיקר משקף את נקודת מבטה
האישית על אשר התרחש עד כה עם הקטין, הוריו ומשפחתה. המכתב אותנטי, ומשקף את
יכולותיה המיטיבות ובגרותה של הדודה, כפי שתוארו בחוות הדעת, וכן את מעורבות
המשפחה המורחבת וסיועה עוד בעת ההריון:

"שלום, שמי אני חיילת ב---- בתפקיד של תומכת לחימה,
סיימתי 12 שנות לימוד בהצטיינות.

אני הבת של ---- (ת.ז. ----) אשר נאבקה כבר 10 חודשים כדי
לקבל את נכדה כדי שתוכל לגדל אותו ביחד עם אבי ---- (ת.ז. ----).
(.

אימי אם לחמישה ילדים - אחי - האב הוא בנה מנישואים קודמים.
התיק דן בדינו של בנו של אחי הקטין אשר נולד ב-3.2.2014. הקטין
נולד לאם בשם ---- אשר לא מסוגלת לגדלו בעקבות נסיבות חייה.
אחי כרגע גם אינו מסוגל לגדל את הקטין כיוון שמנסה לשקם את
חיי.

האם ילדה את הקטין לאחר שבמהלך כל ההריון התלבטה אם
לעשות או לא הפלה. בחודש השביעי להריון אחי טלפן אלי וביקש
שאעזור לו כיוון שהאם רוצה לעשות הפלה ובשלב זה, זה מסוכן.

בתי המשפט

אמ"צ 10-14-24637

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 לאחר שיחה עם האם שבה הסברתי לה שהיא לא לבד שיש לה את
2 מלוא התמיכה מצד משפחתנו היא החליטה להביא אותו לעולם.
3 ביום שהקטין הגיע לעולם הורי עזבו הכל ונסעו לבית חולים באותו
4 רגע הבנו שזה הולך להיות קשה, לא אפשרו להורי לראות את
5 הקטין."
6

7 175. הדודה חותמת את המכתב בכמיהתה כי בית המשפט ייעתר לבקשה, תוך תיאור כיצד
8 המשפחה כולה מגויסת למען מטרה זו:

9 "החודש אחרי מאבקים רבים בדיונים ותסכול אימי הגיעה לבית
10 חולים בפעם הראשונה בחייה לאישפוז כיוון שלא חשה בטוב.
11 ולמרבה הצער גילו לה גידול בראש אין עדיין תשובות של איזה
12 טיפולים תצטרך לעשות אך היא עברה ניתוח לכריתת הגידול – דבר
13 שהוביל לכך שבזמן לחץ היא שוכחת דברים.
14 אני מודעת שזה מקטין את הסיכויים לכך שהיא תקבל את הקטין.
15 אך חשוב לי לפנות לאנשים שמאחורי העמדת "שופט" אמא שלי
16 תבריא בעזרת השם ויש איתה משפחה חזקה בעל תומך ו-4 בנות
17 גדולות ומוצלחות. אל תקח לנו את התקווה, תתנו לנו כמשפחה לגדל
18 את הקטין ותחזירו לו את האושר והמשפחה האמיתית שלו.
19 בתודה,
20 הדודה."
21

22 176. המומחה סיכם את מסקנותיו בדיווח שהועבר לאחור הגשת המלצות חוות הדעת בתיק.
23 מסקנות אלו תואמות המלצותיו בחוות הדעת שניתנו קודם לכן. דעתו של המומחה אשר
24 נחשף למלוא החומרים בתיק דנן נותרה כשהייתה והיא דעה איתנה בטובת הקטין באימוצו
25 על ידי דודתו:

26 "לסיכום – מחד קיימת תחושה בראיון כי הדודה אומרת את הדברים
27 "הנכונים" תוך שמבינה את הציפיות ממנה. יחד עם זאת אני
28 מתרשם כי הדודה מודעת למורכבות הסיטואציה של האימוץ
29 במסגרת המשפחה. על הדודה לקבל החלטה שעדיין לא עשתה לגבי

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 נפרדותה מן המשפחה ומוכנותה לבנות עבור הקטין מסגרת חיים בה
2 היא לוקחת את האחריות באופן בלעדי. אני סבור כי לדודה יכולות
3 טובות וכוחות מתאימים ל"הורות", על המשתמע מכך, אך לפני
4 דרך לעשות בה תצטרך לקבל החלטות שיאפשרו לה ליצור עבור
5 הקטין מסגרת יציבה ומוגנת". (ההדגשות שלי).
6
7 177. ד"ר שרי נחקר בשני דיונים חקירות ארוכות ומפורטות ביותר, שבחלקן אף נטענו טענות
8 קשות כלפיו וכלפי תפקודו בתיק זה.
9
10 178. בסופו של יום, לאחר בחינת חוות הדעת וחקירתו המפורטת של מכון שלם – אני סבורה כי
11 יש לאמץ את מסקנות חוות הדעת, כפי שיפורט להלן.
12
13 179. המומחה נחקר על חוות הדעת שניתנה והמלצותיה הנוגעות לאימוץ הקטין על ידי דודתו;
14 בכל הנוגע לטענות בדבר מסוגלותה או אי מסוגלותה של הדודה בגידול הקטין, לאישיותה,
15 לתפקודה בתוך המשפחה, בייחוד בעת המשבר שפקד את המשפחה ולאופן בו התרשם
16 ממנה. ד"ר שרי, ענה באופן מפורט תוך שהבהיר את המודעות המלאה שלו ושל צוות המכון
17 למורכבות של ההמלצה:
18 "ת. לגבי הדודה – אענה על הסגנון שהשאלה נשאלה. מכיוון ליקטת
19 באמירות מתוך חוות הדעת ולא ציינה את כל האמירות שמאזנות
20 ואולי אפילו ביותר את הפרופיל האישיותי של הדודה והפרקטיקה
21 הזאת היא בעייתית לבוא ולשלוף עם פינצטה. אומר כך, מדובר
22 באישה בת 20 בעלת כוחות בסיסיים טובים. פגשנו אותה בעיצומו
23 של משבר הישרדותי ובתוך משבר כזה אתה לא עוצר להרהר
24 במשמעויות ודקויות. נכון היא כביכול עיגלה פינות והציגה את
25 המשפחה בצורה חיובית בלבד. לא ירדה לרזולוציה של קשיים
26 והציגה בסגה המתמודדת וקשה היה לי לצפות מאדם שנמצא
27 בעיצומו של משבר כפול, האחד מחלת האם והיא שאבה לגייס את
28 הכוחות למען המשפחה. ושניים, כל מה שמסתובב סביב הקטין
29 עצמו. רוב הדברים שצוינו בשאלה, הם אותו מאבק השרדותי,

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

הדודה היא אדם בוגר, אחראי, נבון שנמצאה בתוך סיטואציה לא פשוטה. אומר כך, וסליחה אם אשמע קצת לא רגיש. האם נפטרה והמאבק ההשרדתי היום יומי בבית כי כולם סביב מיטתה של האם הסתיים. האבל והצער קיימים וזה תהליך ואם אסתכל על אבל ועל עיבוד האבל אנו כבר לא באותו מקום, גם הדודה עצמה כשהיא הייתה צריכה לתחזק סביב הטיפול משהו ירד לה מהכתפיים אבל מבחינת אותן המטלות הרגשיות והפיזיות, לכן אני חושב שדווקא ההערכה שלי לגבי כמה זמן ייקח וכו', זו הערכה שלא הולכת למרחקים ארוכים. אנו מדברים על משפחה שעברה טראומה אבל הם אחרי, נכון שלא פגשתי אותם אחרי, אבל אני מכיר תהליכים כאלה. לכן, מי שקורא את חוות הדעת וקורא אותה לגבי הדודה, כמובן יראה גם את הכוחות וגם את החלקים עדיין לא בשלים, הדודה לא אישיות לא בשלה, היא אולי לוקחת את החלקים הלא בשלים, היא עברה הליך שנמצא בעיצומו ויש לה חלקים בוגרים באישיות שלה שאפשר לבנות על זה.

פגשת את הדודה באופן אישי?

ש.

פגשתי אותה לאחר חתימת חוות הדעת. פגשתי אותה לאחר מסירת חוות הדעת ואני מודה ליישר לעצמי כמה ספקות שהיו לי לאחר כתיבת חוות הדעת. מכיוון שלא הוגש תיאור הפגישה הזאת אני לא יכול לצטט מתוך הפגישה הזאת, הפגישה נערכה ומבחינתי הייתה בדיקה שלי עם עצמי האם הלכתי רחוק מידי עם ההמלצה. שאלתי אותה שאלות נוקבות וקיבלתי תשובות". (ההדגשות שלי).

ת.

ראו: פרוט' מיום 19.4.15 עמ' 11 שורות 26-31 ובעמ' 12 שורות 1-20.

180. בהמשך שב ד"ר שרי וחזר כי אין ספק שדודתו של הקטין בעלת יכולת טובה וראויה לגדלו:

"כן. מה שאומר מבחינת המשפט הזה, כאשר הדודה נשאלת על ידי הבודקת יטרוביץ איך התנהל האימוץ והיא נותנת תשובות פשטניות. אני אוהבת את הקטין וכו' וכו'. ד"ר לטרוביץ התרשמה כי

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

יש פשטנות וחוסר התייחסות למורכבות. אני מייחס את האופן שבו הדודה התייחסה לדברים כנגזרת מהסיטואציה הכללי שבה היא הייתה בה לא עוצרים יותר מידי וצריך ללכת קדימה ולהתמודד, לפתור בעיות וצריך לעשות ומכאן נגזרות חלק מהתגובות שלה. אם אני מסתכל קצת יותר לבסיס של האישיות של הכוחות של הדודה, אני אומר יש לנו עסק עם אישה בעלת תשתית טובה של כוחות גם אם חלק מהדברים עדיין פחות בשלים. יש לה תשתית טובה לכוחות וזו האמת לגביה וגם ד"ר לויטוביץ חושבת שהתשתית קיימת. העובדה שהמשפחה עכשיו בפזה אחרת, אני חושב שהיא יכולה לפנות כוחות מבחינתה של הדודה". (ההדגשות שלי).

ראו: פרוט' מיום 19.4.15 עמ' 13 שורות 10-19.

181. הודאתו של ד"ר שרי כי ביקש לבחון את דודתו של הקטין פעם נוספת וזאת על מנת לאשרר המלצות חוות הדעת שניתנו, היות שמדובר בבחורה צעירה בראשית שנות ה-20 לחייה המעוניינת בגידול הקטין, מעידה כי ד"ר שרי בחן הדברים בשנית, בפרספקטיבה נוספת, ובחן את הדברים לעומקם, לאחר שכלל החומר היה מונח לפניו.

182. הפסיכולוגית, ד"ר לויטוביץ', התבקשה ע"י ב"כ היועמ"ש להתייחס בחקירתה לאבחון שערכה לדודה, לגבי אישיותה ולגבי חוסר בשלותה באימוץ הקטין והדגישה כי היא לא בחנה האם הדודה יכולה או תוכל לגדל את הקטין:

"יש פה כמה שאלות ואתייחס אליהן. קודם כל, באופן כללי זה לא מקדם את המטרה להוציא אמירות בחוות הדעת לחיוב או לשלילה. כפי שאמרת קודם וכפי שכתוב בחוות הדעת, ההתרשמות מהדודה כבן אדם, היא גם יושבת פה, היא התרשמות חיובית. מדובר בצעירה מרשימה ונבונה עם כוחות ויכולות, אבל צעירה, אנו מדברים על חוסר בשלות תואם את הגיל שלה, כאשר מדברים על נטייה להכחיש דברים, זו דרך התמודדות לגיטימית וטבעית גם נוכח העומס שהיא מתמודד. אנו רואים כפי שכתוב בחו"ד שהיא צפויה להתפתח לאדם

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

1 נורמטיבי ומאוד מרשים . בחוות הדעת שלי לא התייחסתי באם
2 וכאשר היא יכולה או תהיה יכולה לגדל את הקטין. התייחסתי
3 לכרגע, השאלה של זמן, או השהייה הזאת בעתיד, נכנס בעקבות
4 ההמלצה של ד"ר שרי. אם שואלים אותי האם ניתן יהיה להצביע על
5 התקופה בעתיד, בתשובה שלי תהיה שהמצב ישתנה ואני לא יודעת
6 איך זה ישפיע עליה. יש לה בן זוג וביקשתי לראות אותו וזה לא
7 נעשה, אם מדברים על התקופה בעתיד רציתי לראות אותו. אם
8 באמת יש פה כיוון של החלטה על אימוץ בעתיד, אני כן צריכה
9 לעשות בדיקת השלמה ולצורך העניין פטירת האם זה אירוע נוראי
10 וחשוב לראות איך זה משפיע ולכן זה מוביל אותה ואפשר לעשות
11 תהליך עיבוד. המיקוד צריך להיות עכשיו בקטין כי לדודה יש פה
12 מצב של חוסר וודאות כי מדובר באדם שמתפתח וכמה שנרצה לא
13 נוכל לתת תשובה חד משמעית לעומת זאת יש ילד ומה הוא צריך
14 עכשיו ולמה הוא יכול או לא יכול לחכות, הצרכים של הקטין צריך
15 לקדם את הדיון יותר מאשר נושאים אחרים. (ההדגשות שלי).
16

17 ראו: פרוט' מיום 26.4.15 עמ' 4 שורות 1-18.

18
19 183. ההתרשמות מחקירתה של הדודה הינה כי מסקנות חוות הדעת התחזקו. תשובותיה של
20 הדודה הוכיחו כי היא מבינה את המצב המורכב של האימוץ בו היא חפצה, ערה למורכבות
21 המשפחתית וערה לצרכיו הייחודיים של הקטין. הדודה ערה ומודעת למאמץ ולוויתורים
22 שנדרשים מצידה לצורך גידולו של הקטין.
23

24 184. חקירתה של הדודה הדגישה את רצונה בגידול הקטין, את נכונותה הרבה לכך והידיעה
25 וההודאה בכך שתצטרך עזרה על מנת לעשות כן בצורה המיטבית. הדודה ציינה זאת מספר
26 פעמים בחקירתה:

27 "ש. את חושבת שאת מסוגלת היום לקבל את הקטין ולגדל אותו?

28 ת. כן. אצטרך עזרה כמובן, אבל כן."
29